

کهریزکی شهر مهربانان

این جا کهریزک است! شهر بزرگان فراموش شده! ...

این جا سرزمین فرشتگانی است که در خدمت عزیزانی فراموش شده فرار گرفته‌اند. خانهای سالمندان، خانهای کهنسالان، خانهای معلولین جسمی، خانهای معلولان مغزی، خانهای نوجوانان، جوانان، زنان و مردان بی‌پناه، خانهای بالندگان دیروز و فراموش شدگان امروز، خانهای نستان مهربان نالستان، خانهای قلبهای آکنده از سپاس.

این جا کهریزک است! شهر دست‌های بخشنده! ...

به فاصله‌ی ده دقیقه‌ای تا گورستان بهشت‌زهره! ...

در این جا پدران و مادرانی زندگی می‌کنند که در روزگاری نه چندان دور اسم و رسمی داشته‌اند، از شهرتی برخوردار بوده‌اند، در خانواده و در جمع فرزندان خود محراب اول را می‌زده‌اند، کس و کاری نداشته‌اند و برخی از آنها از تخصص و تحصیلات بالایی نیز برخوردارند، اما اینک بی‌پناهند و بی‌پار و پاور و تک و تنها در گوشه‌ای از این جان پناه منتظرند تا...

در این جا نستان تولمندی حضور دارند که در زمین شوره‌زار، گل می‌پروراند و هیچ کس حتی با نام آنها آشنا نیست. در این جا خدمت‌گزارانی وجود دارند که حتی حاضر نیستند شناخته بشوند در این جا زنان و مردانی خدمت می‌کنند، چارو می‌کشند، کهنسالان را تر و خشک می‌کنند، آنها را به حمام می‌برند، به آنها غذا می‌بندند، لباسهای کثیف و شلوارهای آلوده آنها را عوض می‌کنند، از آنها مواظبت و پرستای می‌کنند که خوبشان خانه‌های مجلی دارند، پرستاران و لبه‌ها و نوکرانی دارند، در رفاه کامل زندگی می‌کنند، اما قلبهای مهربانشان را در گرو خدمت به این بندگان خدا به رایگان تقسیم کرده‌اند.

در این جا زنان و مردانی به نوبت و در روزهای مختلف برای پرستاری این بزرگان کهنسال می‌آیند که از زندگی خصوصی مرفه، امکانات مالی خوب و تحصیلات دانشگاهی بالایی برخوردارند، اما قلبهای پرشکوه و مهربان این چند نفر به وسعت تمامی گستره فکری کوچک و علیل آن هزاران نفری است که الله بختکی و با فروش چند تیر و تخم و زمین موروثی و دلالی و زبان بازی و کلاه بر سر خلق گذاشتن به ناسحق به نان و نوا و مقامی رسیده‌اند و همه‌ی دنیا و مواهب آن را از خوبشان می‌دانند و کمی بیشتر، از همه طلبکارند و توقع دارند همگان به آنها تعظیم کنند. در این جا فرشته‌گان پرسه می‌زنند و ارواح خبیثه فرار می‌کنند.

این جا کهریزک است! شهر خوبی‌ها! ...

پروردگارا! قلبهای کوچک و مهربان این خدمتگزاران بی‌نام و نشان و بی‌دینا و بدون ادعا را همواره گرم و امیدوار و مهربان نگاه دار، تا ما نیز از گرمی قلب آن بزرگان و قدیسان زمان بهره‌مند شویم. پروردگارا! اگر در ما توان خدمت حضوری به این بزرگان نیست، تو آگاه باش که بست و قلب و قلم‌هایمان در راه خدمت به این عزیزان هرگز باز نخواهد ایستاد. پروردگارا! به دولت‌مردان ما دل‌های مهربانی عطا کن، تا نستان بخشنده خود را برای مهر ورزیدن به این عزیزان فدا کنند.

صفحه ۱۷

مطلبی که در پی می‌آید حاصل سفر، بازدید، مصاحبه، تهیه، تنظیم، بازنویسی و تفسیر

گزارشی است که توسط سه نفر از گزارشگران و خبرنگاران مجله‌ی فردوسی به نام خانمها: ثریا مجد و بهاره بهارفر و آقای کیومرث خزایی تهیه شده و پس از ویراستاری تقنیم شما عزیزان می‌گردد.

ما بسیار امیدواریم که گام‌های استوار، روح‌های بزرگوار و قلب‌های مهربان تمام آن‌هایی که در تخصص‌های مختلف و به عنوان کادر ثابت در خدمت آسایش‌پذیران هستند و آن دیگرانی که بدون هیچ چشم داشت مادی، روز و روزهایی از ایام هفته‌ای را که باید در خدمت خود و خانواده‌هایشان باشند، در خدمت آن عزیزان هستند و آن گروه سومی که با هدایای آسمانی خود سهمی هر چند ناچیز، اما بسیار گران‌قدر از به حرکت درآوردن چرخ‌های اقتصادی این سازمان را برعهده گرفته‌اند، همواره سرافراز و شکوهمند و ماندگار و جاودانه‌ی هر دو سوی جهان باشند.

باور داشته باشیم این گزارش صمیمی، نکان‌دهنده، حقیقی و مشاهده شده را از مرکز نگهداری سالمندان و معلولان کهریزک که با چشمان اشک‌بار و صدای بغض‌آلود سه نفر از خبرنگاران مجرب مجله‌ی فردوسی تهیه شده است و نیز باور داشته باشیم که تک‌تک واژگان این گزارش، سرشار از یک دنیا تراژدی، غم، اندوه، اشک و حسرت از یک سو و امید، شادی، رضایت و صمیمیت از سوی دیگر است. و سرانجام باور داشته باشیم مدیران، کارمندان، کارکنان و کارگران زحمت‌کش، شریف و بزرگواری را که با رویی گشاده و تلاشی دو چندان در خدمت آن عزیزان آسایش‌پذیر هستند و هیچ تشویقی جز عشق و ایمانشان به درگاه حضرت حق و پذیرفته شدن دعاهایشان در بارگاه الهی، برایشان کارساز نیست.

سردبیر

مخروبه‌ی بازسازی شده نمی‌گذشت، اما برای روح آزاده و نیکوکار این پزشک انسان دوست این مدت بسیار طولانی به نظر می‌رسید.

آن خانه‌ی مخروبه‌ی سه خوابه و امانی

۳۰ سال پیش و آن ۱۰۰۰ مترمربع زمین اهدایی آن شخص نیکوکار و آن چند تخت‌خواب کهنه و دست دوم انگشت‌شمار، با همت و کوشش شبانه‌روزی زنان و مردان نیکوکار و شریف این مملکت به چنین روزی رسیده است که مساحت زمین این مجموعه ۴۰۰/۰۰۰ مترمربع، مساحت زیربنا ۱۵۰/۰۰۰ مترمربع و ظرفیت تخت‌خواب‌های فعال ۱۶۰۰ تخت می‌باشد.

وی با تلاشی چشمگیر و کوششی خستگی‌ناپذیر روزهای زیادی از وقت خود را صرف مشورت، گفت‌وگو، مصاحبه و چانه‌زنی با دوستان، اطرافیان و اشخاص سرشناس محلی و غیرمحلی می‌کرد تا

قدرت تهیه‌ی آب و غذا هم ندارند. اینان مستمندان بی‌خانمان بودند که نه غذایی برای خوردن داشتند و نه لباسی برای پوشیدن و از همه مهم‌تر این که آن قدر سال‌خورده و نحیف و رنجور بودند که کم‌ترین توانی برای کار کردن نداشتند. دکتر حکیم‌زاده در خاطرات خویش همیشه از افراد مستمند و بی‌خانمان و آواره و مخصوصاً کسانی که به شکلی بسیار تأسف‌آور و زشت دست به گدایی می‌زدند و به ویژه در اطراف زیارت‌گاه‌ها و مراکز تردد زائران پراکنده بودند، صحبت می‌کرد و از این بابت در رنج بود.

اندیشه‌ای خدایی در ذهن دکتر پرورنده می‌شود و به فکر تأسیس خانه‌ای جهت نگهداری، سرپرستی، تغذیه و تربیت افراد مستمند و بی‌خانمان می‌افتد. در روزهای نخستین کارش به مشورت با افراد نیکوکار می‌گذرد تا سرانجام در روستای کهریزک آن زمان و در نزدیکی بیمارستان فیروزآبادی ساختمانی کوچک و مخروبه را از شخصی به عاریت می‌گیرد و به صورت امانی آن مکان را بازسازی می‌کند و آن چند نفر سالمند مستمند و بیمارگونه و رها شده در مقابل بیمارستان را در آن خانه جای می‌دهد و از غذا و لباس و لوازم اولیه و مازاد بیمارستان برای نگاه‌داری این افراد استفاده می‌کند و مکانی هر چند ابتدایی و موقتی برای آن چند نفر آماده می‌کند و آن‌ها را در آن خانه اسکان می‌دهد.

این پزشک متخصص و اندشمند فرزانه افکار والاتری را در سر می‌پروراند و به همین منظور از کاری که آغاز کرده بود چندان راضی به نظر نمی‌رسید. اگر چه پیش‌تر از دو سال از اسکان این چند نفر در آن خانه‌ی

سلام! من ثریا مجد و ایشان بهاره بهارفر و کیومرث خزایی هستند که با تعیین وقت قبلی برای مصاحبه و تهیه‌ی گزارشی جامع از آسایشگاه خیریه‌ی کهریزک به این جا آمده‌ایم. ممکن است بپرسم در خدمت چه کسی هستیم؟

بسم الله الرحمن الرحیم. من محسن پزشکی دارای مدرک تحصیلی لیسانس در رشته‌ی پرستاری و رییس روابط عمومی آسایشگاه خیریه‌ی کهریزک هستم و مدت ۲۰ سال است که در این سازمان خدمت می‌کنم. امروز دوشنبه مورخ ۱۳۸۱/۹/۴ را به این کار اختصاص داده‌ام.

شخص ثبت‌نام شده، میهمان دائمی و ساکن مادام‌العمر مجموعه است و تا زمانی که زنده است، این جا خانه‌ی او می‌باشد.

در خدمت شما هستم و ما بدون تعارف و گذرانیدن وقت کارمان را آغاز می‌کنیم.

س - ممکن است مختصری از تاریخچه‌ی آسایشگاه خیریه‌ی کهریزک را بیان کنید:

ج - آسایشگاه کهریزک در سال ۱۳۵۱ و به همت شادروان دکتر حکیم‌زاده فعالیت خود را آغاز کرد. دکتر حکیم‌زاده رییس بیمارستان فیروزآبادی شهرری بود. روزی پس از ترک بیمارستان چند نفر سالمند را در پشت در بیمارستان می‌بیند و چون فکر می‌کند که این‌ها باید احتمالاً بیمار و از افراد مستمند باشند، دستور می‌دهد تا آن‌ها را برای مداوا به داخل بیمارستان منتقل کنند. پس از معاینات اولیه متوجه می‌شوند که این افراد بیمار نیستند، بلکه بی‌خانمان هستند و محلی برای استراحت ندارند و حتی برای گذران زندگی روزانه

گذشتن از مراحل سخت تحقیق و پذیرش، بدون پرداخت هیچگونه وجهی به صورت رایگان ثبت نام می‌شوند و چون پذیرش این افراد در این مجموعه به صورت مقطعی نیست، بنابراین با ورود یک

همت و کوشش و تلاش شبانه‌روزی زنان و مردان نیکوکار و غیرتمند و شریف به چنین روزی رسیده است که مساحت زمین این مجموعه ۴۰۰/۰۰۰ مترمربع، مساحت زیربنا ۱۵۰/۰۰۰ مترمربع و ظرفیت تخت‌خواب‌های فعال ۱۶۰۰

سرانجام در همین جست‌وجوها با انسان وارسته‌ای آشنا شد به نام حاج حسن محمدی که حاضر شد ۱۰۰۰ مترمربع از املاک خود را به رایگان در اختیار این پزشک انسان دوست قرار دهد.

این جا کهریزک است! شهر گل‌های زیبا، اما پژمرده! ...

عدد می‌باشد که ۱۵۴۰ تخت از مجموع تخت‌خواب‌ها مورد استفاده عملی قرار گرفته است.

از ۱۵۴۰ تخت‌خواب مورد استفاده $\frac{۲}{۳}$ آن (۱۰۲۷ تخت‌خواب) در اختیار

سال‌خورده‌گان و آن (۵۱۳ تخت‌خواب) در اختیار معلولین جوان قرار دارد که اختلالات ذهنی،

حرکتی و جسمی دارند. شعار ما به عنوان مسئولان این مجموعه در این

کلام خلاصه می‌شود: «تمامی مددجویان (آسایش‌پذیران) حاضر در این مجموعه چه به صورت معلول و چه به صورت سال‌خورده باید زندگی کنند و نه این که زنده باشند!» تمام تلاش کارکنان این مجموعه در این است که برای افرادی که به ما سپرده می‌شوند زندگی مناسب و ایده‌آلی فراهم آورند.

س - به زندگی به جای زنده بودن اشاره کنید. ممکن است

توضیح بدهید مجموعه‌ی شما برای رسیدن به آن ایده‌آل موردنظر چه ویژگی‌هایی را برای این منظور فراهم ساخته است؟

ج - بله، پرسش بسیار خوب و به جایی بود. افراد حایز شرایط به ما معرفی می‌شوند. ابتدا باید بدانیم افراد حایز شرایط چه کسانی هستند؟

مددجویان (آسایش‌پذیران) این مجموعه به معنای واقعی کلمه باید بی‌بضاعت و مستمند بوده و هیچ کس از بستگان نسبی و سببی آنان به دلایل مالی و یا جسمی و یا امکانات پزشکی و بهداشتی قادر به نگاه‌داری آن‌ها نباشند و بی‌پنهای و بی‌کسی این افراد باید برای ما ثابت شود. اما چگونه و از چه راهی؟

مددجویان (آسایش‌پذیران) پس از معرفی اولیه توسط کمیته‌ای مخصوص به نام کمیته‌ی پذیرش که متشکل از کارشناسان مختلف است ثبت نام شده و بر اساس اطلاعات اولیه تحقیقات وسیعی درباره آن‌ها انجام می‌شود. پس از

شعار کارکنان این است: تمام مددجویان (آسایش‌پذیران) حاضر در این مجموعه چه به صورت معلول و چه به صورت سال‌خورده باید زندگی کنند و نه این که زنده باشند.

نکتر حکیم‌زاده با بستانی خالی، اما روحی بزرگ و قلبی آکنده از مهر انسان‌ها و تلاشی شبانه‌روزی، با هزینه‌ی شخصی و مختصری از کمک‌های خیرخواهانه‌ی دوستان و اشخاص نیکوکار در ۳۰ سال پیش ستون‌های خانه‌ای را بنیان کرد که در روز نخست سه اطاق داشت و به منظور نگاه‌داری همان چند نفر مستمند پایهریزی شده بود، اما با گذشت زمان و با همت نستان بخشنده بشردوستان و زنان و مردان نیکوکار و با ایمان، تبدیل به سازمانی بسیار گسترده و بی‌مانند در ایران شد که شاید نظیر آن در خاورمیانه و یا حتی آسیا وجود نداشته باشد.

آن خانه‌ی مخروبه و عاریتی ۲۰ سال پیش و آن زمین اهدایی ۱۰۰۰ مترمربعی حاج حسن محمدی با همت زنان و مردان شریف و بزرگوار این دیار و کمک‌های کم و بیش دولتی که درصدهای مربوطه را در ادامه‌ی گفت‌مان نکر خواهیم کرد به این عظمتی رسیده است که شما اکنون ناظر آن هستید. ما و صدها و هزاران نفر دیگر هر روز و هر ساعت یاد و خاطره دکتر حکیم‌زاده را گرامی می‌داریم و از درگاه حضرت حق تعالی می‌خواهیم که او را هم‌نشین ملائک و مقربان خویش گرداند و روح بزرگوارش در رحمت بی‌کران خداوندگار از آمرزش جاودانی برخوردار باشد.

س - مساحت کل، زیر بنا، وضعیت ساختمانی و اوضاع داخلی این مجموعه در حال حاضر چگونه است؟

ج - آن خانه‌ی مخروبه و بازسازی شده ۳۰ سال پیش که سه اطاق بیش‌تر نداشت و آن زمین اهدایی ۱۰۰۰ مترمربعی آن شخص بزرگوار و آن چند نفر آدم مستمند و بیمارگونه‌ی روزهای نخست، با

مددجو (آسایش‌پذیر) به این مکان، مجموعه می‌داند که شخص ثبت‌نام شده میهمان دائمی و پذیرفته شده مادام‌العمری است و تا زمانی که زنده است، این جا خانه‌ی او می‌باشد و جایی جز این مکان را ندارد. به همین دلیل چنان چه افراد پذیرفته شده در

کل بودجه‌ی سال ۱۳۸۰ مجموعه‌ی کهریزک ۳۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بوده است که ۸۳٪ آن را مردم نیکوکار سراسر دنیا تأمین کرده‌اند.

هنگام ورود به بیماری‌های عمومی و یا خاصی مبتلا باشند، بلافاصله بعد از ورود تحت درمان قرار می‌گیرند. به عنوان نمونه و برابر آمار بخش چشم‌پزشکی، ۲۱۵ مورد عمل جراحی چشم روی مددجویان (آسایش‌پذیران) داشته‌ایم.

شماره ۱۹

زیرا اغلب مربیانی که برای آموزش این عزیزان به این مجموعه می‌آیند، افتخاری و رایگان هستند و با میل و رغبت فراوان برای آموزش و پر کردن اوقات فراغت مددجویان (آسایش‌پذیران) با ما همکاری می‌کنند.

س - آیا در جوار آموزش‌های فیزیکی و عملی، در

ما تعدادی از معلولان اجتماع گریز را از راه‌های مختلف روان‌درمانی و با استفاده از شیوه‌های آموزشی تشویق می‌کنیم تا در کلاس‌های آموزشی، فرهنگی، هنری و ورزشی شرکت کنند و از گوشه‌گیری خارج شوند.

زمینه‌های فرهنگی، ورزشی و بازپروری جسمانی آسایش‌پذیران نیز کاری صورت گرفته است؟

ج - البته، چرا نه؟ بسیار هم زیاد. نست‌اندکاران اداره این مجموعه‌ی عظیم به خوبی آگاهند که پر کردن اوقات فراغت این عزیزان اگر همراه با آموزش‌های فرهنگی باشد، پاسخ بهتری خواهد گرفت. به همین منظور واحد جداگانه‌ای در این مجموعه وجود دارد به نام «سرای فرهنگی

دکتر فراقی». در این مکان کلاس‌های آموزشی مختلفی مانند، آموزش خط، نقاشی، تاتر، موسیقی و هنر فعال هستند و علاقه‌مندان را زیر پوشش دارند. در بخش فرهنگی مجموعه، کتابخانه‌ای وجود دارد که بیش‌تر از ۱۰/۰۰۰ جلد کتاب را جهت استفاده علاقه‌مندان در خود جای داده است. کلاس‌های اجباری سوادآموزی مجموعه کاملاً فعال است و آموزش سواد برای کلیه‌ی افراد بی‌سواد مجموعه اجباری می‌باشد. در بخش آموزش برای نابینایان موجود در این مجموعه، کلاس‌های آموزش خط بریل‌دایر است که مورد استفاده افراد نابینا قرار می‌گیرد. بخش دیگر این مجموعه‌ی فرهنگی به دارالقرآن کریم اختصاص یافته است که به افراد علاقه‌مند روحانی، قرائت صحیح و تفسیر آموزش داده می‌شود. در عین حال مسئولان این مجموعه به خوبی دریافته‌اند که فعالیت‌های ورزشی تا حدود زیادی می‌تواند باعث تقویت نیروی فیزیکی و فکری ساکنان این مجموعه شده و تحرک و آمادگی جسمانی و سلامت بدنی آنان را تأمین نماید. به همین منظور ورزش‌هایی مانند، پینگ‌پنگ، پرتاب دیسک، پرتاب نیزه، ویلچررانی، پیاده‌روی و ورزش‌های با توپ و غیره در بین مددجویان (آسایش‌پذیران) رایج می‌باشد. میزان علاقه‌مندی برخی از این افراد به اندازه‌ای است که در مسابقات داخل مجموعه شرکت می‌کنند و چند نفری از آنان نیز در ورزش ویلچررانی در سطح قهرمانی کشور به مقام دست یافته‌اند.

«ادامه در شماره آینده»

صورت معرفی و یا مراجعه مشکل‌پذیرشی و یا عدم وجود تخت‌خواب نداشته باشند.

این جا کهریزک است! شهر عشق‌های گم شده! ...

س - همان گونه که اشاره کردید آسایش‌پذیران این مجموعه دایمی هستند و این مکان خانه‌ی همیشگی آن‌ها محسوب می‌شود و تا زنده هستند در این جا حضور دارند. ممکن است توضیح بدهید ساعات غیرخواب و غیراستراحت و بی‌کاری این عزیزان چگونه سپری می‌شود؟

ج - جتماً از آن جایی که هدف گردانندگان آسایشگاه کهریزک بر اساس سکونت دایمی مددجویان (آسایش‌پذیران) پایه‌ریزی شده است و زندگی و سکونت دایمی در یک مکان نیاز به برنامه‌ریزی‌های دقیق و تنظیم ساعات شبانه‌روز و

تقسیم آن به ساعات استراحت، خواب، تغذیه و کار وابسته است، به همین منظور در این مجموعه نیز پیش‌بینی‌های لازم برای یک زندگی معمولی انجام شده است. برای جلوگیری از اتلاف وقت و بی‌کاری و سرگردانی و در نتیجه بیهودگی و سرخورده‌گی پذیرفته‌شدگان علاوه بر ساختمان اصلی، ساختمان دیگری در این جا بنا شده است که ساختمان توان‌بخشی نام دارد. در این مکان کارگاه‌های مختلف مانند: کاردرمانی، قالی‌بافی، گل‌سازی، سفال‌گری، منجوق‌دوزی، بافندگی، سرامیک‌سازی، ساخت اشکال مختلف با خمیر، مونتاژ قطعات، خیاطی، کفاشی، کارگاه چرم و مهم‌ترین آن کلاس‌های سوادآموزی کاملاً فعال بوده و زیرنظر مربیان کارآموده و روزانه حدود چهار ساعت به مددجویان (آسایش‌پذیران) آموزش‌های لازم داده می‌شود. هدف مجموعه این است که شخص معلول و یا سال‌خورده وقت خود را به بی‌کاری و تنبلی و بیهودگی نگذراند و در اثر کار و فعالیت روزانه احساس کند که فرد مفیدی است و می‌تواند مفیدتر هم باشد.

س - میزان دستمزد مربیان مجموعه چه مبلغ است و چگونه تأمین می‌شود؟

ج - خوشبختانه از این نظر هزینه‌ی بالایی نداریم،

این جا کهریزک است! شهر زنان و مردان فداکار! ...

س - شما به آمار و ارقام اشاره کردید. آیا می‌توانید آمار و ارقام بیش‌تری به ما ارائه کنید؟

ج - حتماً ابتدا از بودجه و هزینه‌های جاری مجموعه صحبت می‌کنیم که مهم‌ترین موضوع زیربنایی به منظور استحکام و ماندگاری این سازمان خیریه است. برابر آمار موجود در حسابداری سازمان که در پایان سال ۱۳۸۰ اعلام شده است کل بودجه‌ی سال ۱۳۸۰ مبلغ ۲۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال، معادل سه میلیارد و سیصد میلیون تومان بوده است. از کل مبلغ یاد شده ۸۲٪ آن توسط کمک‌های مستمر، غیرمستمر، مستقیم و غیرمستقیم افراد نیکوکار تأمین شده و ۱۶٪ آن توسط سازمان‌های دولتی مانند، سازمان بهزیستی کشور، کمیته‌ی امداد امام‌خمینی (ره)، بنیاد مستضعفان و جانبازان، نهاد ریاست جمهوری و غیره تأمین گردیده و ۱٪ باقی‌مانده از کمک هزینه‌های برخی از مددجویان (آسایش‌پذیران) تأمین می‌شود.

س - شما پیش‌تر اشاره کرده بودید که آسایش‌پذیران به صورت کاملاً رایگان در این سازمان پذیرفته می‌شوند. این ۱٪ پرداختی از سوی آنان چیست؟

ج - حق با شما است. در مورد ۱٪ تأمین هزینه‌های این مجموعه باید در همان جا توضیح می‌دادم. از شما سپاس‌گزارم که یادآوری کردید. موضوع این گونه است: پس از ثبت‌نام رایگان مددجویان (آسایش‌پذیران) با توجه به اظهارات آنان مسئولان مربوطه متوجه می‌شوند که برخی از افراد پذیرفته شده از صندوق‌های مختلف بازنشستگی، خودشان و یا از طریق همسران درگذشته‌شان حقوق و یا

آسایش‌پذیران پس از گذراندن مراحل سخت تحقیق و پدیرش، بدون پرداخت هیچ گونه وجهی ثبت‌نام می‌شوند.

مستمری دریافت می‌کنند. اینان چون قادر نیستند مستمری‌های خود را دریافت کرده و هزینه‌های زندگی خودشان را تأمین نمایند، به ناچار سازمان حقوق آن‌ها را دریافت نموده و برای خودشان هزینه می‌کند و به این ترتیب ۱٪ از کل بودجه‌ی این مجموعه از همان مستمری‌ها تأمین می‌گردد. در یک جمع‌بندی کلی به این نتیجه می‌رسیم که ۹۰٪ از کل پذیرفته‌شدگان در این سازمان رایگان مطلق هستند. سخت‌گیری این مرکز در گزینش و پذیرش افراد واقعاً مستحق و بی‌پناه به این منظور است که همیشه تخت‌خواب‌هایی برای افراد ۱۰۰٪ نیازمند و مستحق و اضطراری وجود داشته باشد که در